

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 273/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. U.	1) art. 157§2 k.k. 2) art. 191§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

Pokrzywdzony P. G. spotykał się wcześniej z M. R. (obecną partnerką oskarżonego).

W dniu 19 lipca 2022 roku w Ł., P. U. szedł wraz z konkubiną M. R. przez podwórko przy ulicy (...) gdzie spotkał pokrzywdzonego P. G.. Między mężczyznami doszło do wymiany zdań. P. U. wulgarnie odniósł się do P. G., po tym jak pokrzywdzony odezwał się do M. R.. W/w rozeszli się. M. R. w domu powiedziała oskarżonemu, że jakiś czas temu była z P. G. i koleżankami w klubie. Po imprezie nad ranem „urwał się jej film” . Ocknęła się u P. w domu, który ją wykorzystał. Słowa te wzburzyły oskarżonego, który wyszedł i poszedł do pokrzywdzonego.

Po chwili pokrzywdzony również wyszedł na podwórko gdzie spotkał K. S., który powiedział mu, że szuka go P. U. trzymający w ręku jakiś przedmiot. Po chwili podszedł do nich oskarżony trzymając w ręku przedmiot przypominający maczetę i popchnął dwoma rękami pokrzywdzonego w klatkę piersiową. P. G. upadł do tyłu. P. U. zbliżył się do niego, zaszedł go od tyłu, a przekładając na przód ostrze zahaczył o prawą stronę głowy pokrzywdzonego co

<p>spowodowało ranę ciętą powłok głowy w okolicy potylicznej. Przykładając to narzędzie do szyi pokrzywdzonego spowodował u niego powierzchowne rany cięte na szyi. Oskarżony groził wówczas pokrzywdzonemu jak na k.5 i 249v. Pokrzywdzony blokował to narzędzie prawą ręką w wyniku czego doszło do spowodowania rany ciętej palca drugiego prawej ręki. P. G. bał się P. U., powiedział do niego, że na miejscu zdarzenia są kamery i świadkowie. Oskarżony wówczas zabrał narzędzie i oddalił się, idąc do mieszkania M. R.. P. G. krwawił, udał się do pobliskiego szpitala, gdzie udzielono mu pomocy medycznej. O zdarzeniu powiadomił Policję.</p>			
zeznania P. G.	4-5 319-320		
karta informacyjna dokumentacja medyczna	11 218		
K. S.	13-14 323		
protokół oględzin osoby protokół okazania protokół oględzin	23-25 86-88 99-100 103, 104-109		

	244		
zeznania E. J.	74 322		
protokół oględzin plus płyta	k.241-243		
zeznania M. G.	158, 321-322		
Wskutek zdarzenia pokrzywdzony P. G. doznał ran ciętych powłok głowy w okolicy potylicznej po stronie prawej oraz palca II-go prawej ręki, które wymagały zaopatrzenia chirurgicznego. Nadto powierzchownych ran ciętych szyi oraz palców III i IV niewymagających zaopatrzenia chirurgicznego. Powyższe obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządu ciała (skóry) inne niż określone w art. 156§1 kk. trwające nie dłużej niż 7 dni.			
opinia sądowo-lekarska	113-115 324-325		
Oskarżony był już karany. Oskarżony został zatrzymany kilka dni po zdarzeniu.	karta karna protokół zatrzymania odpis wyroku	49-51,305-307 71 193, 195-196, 197	
Oskarżony złożył wyjaśnienia, przyznał się początkowo do zarzucanego mu czynu choć z treści wyjaśnień	wyjaśnienia oskarżonego	110-111 249 315	

<p>wynika, że nie chciał zabić pokrzywdzonego, ale skopać, pobić, nastraszyć. Przedmiotowe narzędzie zrobił sam z kawałka blachy. Motywem jego działania było wcześniejsze niewłaściwe zachowanie pokrzywdzonego P. G. względem jego konkubiny M. R.. Podczas drugiego przesłuchania wyjaśnił, iż przyznał się do tego co zrobił, a nie do usiłowania zabójstwa. Gdyby chciał pokrzywdzonemu zrobić krzywdę to przeciągnąłby maczetą po jego szyi, albo gdy P. G. leżał to by ją w niego wbił lub go nią uderzył.</p>			
<p>Oskarżony przeprosił pokrzywdzonego. P. G. przyjął list od oskarżonego oraz jego przeprosiny.</p>	<p>oświadczenia oskarżonego i pokrzywdzonego</p>	<p>320-320v</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>P. U.</p>	<p>usiłowanie zabójstwa</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Brak podstaw by przyjąć, że zamiarem P. U. było zabicie P. G..</p>	<p>jak wyżej</p>		

2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania P. G.	Brak podstaw do kwestionowania. Pokrzywdzony opisał przebieg zdarzenia, obrażenia jakich doznał. Jego zeznania pozostają zbieżne z zeznaniami K. S. oraz E. J..	
karta informacyjna dokumentacja medyczna	Sporządzone przez właściwy organ, nie kwestionowane w toku procesu.		
K. S.	Świadek zdarzenia, złożył zeznania opisując to co widział. Osoba obca dla oskarżonego, brak podstaw do kwestionowania.		
protokół oględzin osoby protokół okazania protokół oględzin	Sporządzone przez właściwy organ, nie kwestionowane w toku procesu.		
karta karna protokół zatrzymania odpis wyroku	Sporządzone przez właściwy organ, nie kwestionowane w toku procesu.		
zeznania E. J.	Świadek opisał fragment zdarzenia, które zaobserwował przez okno. Zeznania zbieżne z opisem przedstawionym przez P.		

	G., K. S., a także oskarżonego.	
opinia sądowo-lekarska	Opinia sporządzona przez biegłą. Jest jasna, pełna. Biegła udzieliła odpowiedzi na wszystkie zadane pytania. Brak podstaw do kwestionowania.	
protokół oględzin plus płyta	Sporządzona przez właściwy organ, nie kwestionowane w toku procesu.	
oświadczenia oskarżonego i pokrzywdzonego	Brak podstaw do kwestionowania. Przeprosiny wyrażone i przyjęte przed Sądem na rozprawie.	
zeznania M. G.	Osoba ta nie była świadkiem zdarzenia. Została powiadomiona przez P. G. o tym co się stało. Świadek złożył zeznania podając to czego dowiedział się od syna. Widział także jego obrażenia. Brak podstaw do kwestionowania.	
wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, iż nie chciał zabić pokrzywdzonego. Są one zbieżne z zeznaniami pokrzywdzonego co do okoliczności zajścia w tym do doznanych obrażeń przez P. G.. Za wiarygodne Sąd również uznał wyjaśnienia oskarżonego w zakresie zachowania pokrzywdzonego względem M. R., o czym	

	mu ona opowiedziała przed tym zdarzeniem.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	zeznania G. W.	Zeznania wiarygodne, nie wnoszą jednak nic do sprawy.	
zeznania J. K.	Zeznania należy uznać za wiarygodne, jednakże osoba ta nie była świadkiem zdarzenia i nie posiada istotnych wiadomości.		
zeznania P. P. (2)	Zeznania wiarygodne, nie wnoszą jednak nic do sprawy.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1.	P. U.
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czynność sprawcza polega na "powodowaniu" opisanych w art. 157 § 1 lub 2 KK skutków. Pojęcie to obejmuje wszystkie zachowania, pozostające w związku przyczynowym i normatywnym ze skutkiem" (tak wyr. SA w Warszawie z 19.9.1995 r., II AKr 308/95, Prok. i Pr. – wkł. 1996, Nr 7–8, poz. 14).</p> <p>Stosownie zaś do treści art. 191 §1 k.k. karze podlega ten, kto, stosując przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną, zmusza ją lub inną osobę do określonego działania, zaniechania lub znoszenia.</p> <p>Groźba bezprawna, o której mowa w art. 191 § 1 i 2 KK, musi być realna, tzn. wywoływać u obiektywnego obserwatora przekonanie, że jej użycie może wpłynąć na określone zachowanie pokrzywdzonego zgodne z wolą sprawcy.</p>			

Przebieg zdarzenia w przedmiotowej sprawie jest bezsporny. Zarówno oskarżony jak i pokrzywdzony podają, że P. U. miał przedmiot przypominający maczetę, że przed tym zdarzeniem doszło do wymiany zdań pomiędzy mężczyznami, a powodem tego była M. R. (była dziewczyna pokrzywdzonego, a obecnie partnerka oskarżonego). Nadto ich relacje są zbieżne co do powstałych obrażeń u pokrzywdzonego, że do rany powstałej na głowie doszło gdy oskarżony przechodził do tyłu za pokrzywdzonego i przekładał narzędzie przypominające maczetę na przód, po czym przyłożył je do szyi pokrzywdzonego, a ten z kolei blokował to rękami.

Sporna jedynie pozostaje kwalifikacja prawna tego zachowania oskarżonego.

Jak wynika z poczynionych ustaleń niemożliwym było przyjęcie zaproponowanej przez oskarżyciela publicznego kwalifikacji tj. art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. Poczynione w tym zakresie ustalenia temu bowiem przeczą. Usiłowanie zabójstwa P. G. kontestuje także P. U.. Wskazać należy, że dla przyjęcia, iż sprawca działał w zamiarze zabójstwa człowieka nie wystarczy ustalenie, że

działał on umyślnie chcąc zadać nawet ciężkie obrażenia ciała lub godząc się z ich zadaniem, lecz konieczne jest ustalenie objęcia zamiarem także skutku w postaci śmierci. Jeśli takiego ustalenia nie da się dokonać bezspornie, to mimo stwierdzonej umyślności działania w zakresie spowodowania obrażeń, odpowiedzialność sprawcy kształtuje się wyłącznie na podstawie przepisów przewidujących odpowiedzialność za naruszenie prawidłowych funkcji organizmu, odpowiednio z art. 156 lub art. 157 k.k. Zadanie ciosu w miejsce dla życia ludzkiego niebezpieczne ani też użycie narzędzia mogącego spowodować śmierć człowieka same w sobie nie decydują jeszcze o tym, że sprawca działa w zamiarze ewentualnym zabójstwa. Nawet wypowiedzenie przez oskarżonego słów: „ja cię zabiję” nie jest na to dowodem (por. wyrok SN z dnia 23.02.1989r., II KR 19/89, OSNKW 1989r., nr 5-6, wyrok SN z dnia 30.06. 1975 r., II KR 59/75, OSNGP 1975, nr 11, wyrok SA w Katowicach z dnia 31 stycznia 2002 r., II AKa 478/2001, KZS 2002r., nr 11, wyrok SA w Łodzi z dnia 11.03.2014, II AKa 2/14, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu - II Wydział Karny z 2013-02-14, II AKa 8/13,O.: (...)_wyrok

SA w Rzeszowie z dn. 06 listopada 2012 r., II Aka 97/12 publ.: (...)). Niewątpliwie oskarżony P. U. użył niebezpiecznego narzędzia, bo takowym jest narzędzie przypominające maczetę i przeciął nim szyję i głowę oraz place prawej ręki (II, III i IV) pokrzywdzonego. Spowodował on obrażenia ciała u P. G. jak wskazane w opisie czynu, jednak nie może to przesadzać o przyjęciu, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim dokonania zabójstwa pokrzywdzonego, jak to przyjął Prokurator. Dostrzec należy bowiem jeszcze inne okoliczności, które łącznie w drodze logicznego rozumowania prowadzą do wniosku, że P. U. umyślnością obejmował spowodowanie u pokrzywdzonego obrażeń stanowiących w rezultacie lekki uszczerbek na zdrowiu. Za przyjęciem, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 157 §2 k.k. przemawiają następujące okoliczności: gdyby rzeczywiście oskarżony chciał zabić pokrzywdzonego, to miał ku temu okazję i sposobność. Będąc z tyłu za pokrzywdzonym i trzymając narzędzie przy jego szyi, mimo oporu ze strony pokrzywdzonego (ręka pokrzywdzonego na tym narzędziu) P. U. mógł nie tylko spowodować ciężkie obrażenia ciała

ale nawet pozbawić go życia. Sposób działania sprawcy – jak podała biegła – działanie narzędziem ostrym w obrębie szyi gdzie znajdują się istotne dla życia struktury anatomiczne takie jak m.in. duże pnie naczyniowe (żyłne i tętnicze), drogi oddechowe oraz dobrze unaczynione gruczoły (tarczyca), które osłonięte są jedynie skórą oraz cienką warstwą mięśni powoduje, że oskarżony mógł spowodować o wiele poważniejsze skutki biologiczne. Tymczasem pokrzywdzony doznał lekkiego uszczerbku na zdrowiu - powierzchowne rany cięte szyi oraz rana głowy i palców prawej ręki. Nadto, o tym, że oskarżony nie chciał zabić P. G. świadczą wypowiedziane przez niego słowa - groźby „ jeśli się zbliży lub odezwie do M. jeszcze raz to go”(k.249) To samo mówił pokrzywdzony ” Masz się więcej do niej nie odzywać” (k.5). Zamiarem oskarżonego było zatem nastraszenie pokrzywdzonego i wymuszenie na nim określonego działania (zaniechania) to jest by więcej – czyli w przyszłości- do M. R. się nie odzywał. Działał on zatem z zamiarem bezpośrednim w celu zmuszenia pokrzywdzonego do zaprzestania

jakichkolwiek kontaktów z wyżej wymienioną kobietą w przyszłości. Gdyby go chciał rzeczywiście zabić, tego rodzaju żądanie byłoby zbędne.

Podkreślić też należy, że rany te nie miały charakteru śmiertelnego. Do tego budowa fizyczna oskarżonego (ponad 190 cm wzrostu, 130 kg) oraz sposób użycia niebezpiecznego narzędzia jakim jest przedmiot przypominający maczetę, co już wielokrotnie podkreślano nie pozwala przyjąć, by P. U. chciał zabić P. G. lub przewidując taką możliwość na to się godził. Nie wskazuje na to ani siła nacisku, ani też wywołane skutki. Stąd też uznać należało, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 157 §2 k.k. zgodnie z którym karze podlega ten, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1k.k. oraz art. 191 §1 k.k. o czym była mowa wyżej.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. U.	1. 2.	1. 2.	Wiek oskarżonego, jego doświadczenie życiowe oraz nieograniczona w żadnym zakresie poczytalność umożliwiła mu w pełni rozpoznanie niewłaściwości podejmowanych przez siebie działań oraz pokierowanie swym postępowaniem zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi i społecznymi. Jednocześnie oskarżony nie znajdował się w okresie popełnienia przypisanych mu przestępstw w

szczególnej sytuacji motywacyjnej, która mogłaby limitować jego winę.

Stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów był wysoki, z uwagi na sposób popełnienia czynu, umyślnie (w zamiarze bezpośrednim) naruszenie bardzo istotnego dobra prawnie chronionego jakim jest wolność, nietykalność cielesna, zdrowie a nawet życie oraz wyrządzenie krzywdy.

Za zaostreniem kary przemawiała:

- uprzednia karalność.

Jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował przyznanie się do winy w zakresie spowodowania obrażeń u pokrzywdzonego oraz gróźb kierowanych do niego, zamiar nagły, impulsywne działanie wskutek powziętych informacji dot. zachowania pokrzywdzonego względem M. R., przeproszenie pokrzywdzonego, wyrażenie skruchy. Nadmienić też trzeba, że przedmiotowe zachowanie oskarżonego nie jest akceptowalne ale można zrozumieć jego wzburzenie i motyw działania.

			W ocenie Sądu orzeczona w wyroku represja spełni cele stawiane karze, jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego przestępstw oraz nie przekracza stopnia jego winy.
P. U.	3.	1.	Stosownie do treści art. 63 §1 i §5 k.k. sąd zaliczył oskarżonemu na poczet kary okres tymczasowego aresztowania w sprawie.
P. U.	4.	1.	Stosownie do treści art. 46§2 k.k. orzeczono nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego. Wysokość kwoty nawiązki nie jest łatwa do precyzyjnego ustalenia. W przedmiotowej sprawie biorąc pod uwagę wywołane skutki w sferze życia osobistego pokrzywdzonego (w tym doznane obrażenia) Sąd uznał, że przyznana kwota jest odpowiednia. Z jednej strony przedstawia bowiem wartość ekonomicznie odczuwalną, z drugiej zaś jest utrzymana w rozsądnych granicach, wyważona i sprawiedliwa, a przy tym nie może być uznana za nadmierną.
5. ROZSTRZYGNIECIA <i>ZAwarte w WYROKU</i>	Inne		

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOsztu procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5.	Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd obciążył oskarżonego P. U. kosztami sądowymi.		
7. Podpis			
Edyta Markowicz			